

[Aksel Larsen.]

til at illustrere den fare, det vil være for freden i Europa i almindelighed, for Tysklands nabostater, deriblandt Danmark, i særdeleshed, hvis Tyskland får lov til at genopruste. Ikke desto mindre er en sådan genoprustning i gang eller under forberedelse. Der er foreløbig planlagt en foreløbig vesttysk hær på foreløbig 12 divisioner, og efter de foreløbige planer skal den være et led i den såkaldte Europahær, som, i parentes bemærket, ikke har mere ret til at beskytte sig med Europanavnet end det såkaldte Europaråd, ja, mindre, eftersom den, hvis planerne kan føres ud i livet, skal organiseres af 6 stater — og der er jo adskillig flere stater i Europa.

Hvadenten denne begyndende tyske genoprustning bliver gennemført i forbindelse med en såkaldt Europahær eller uden en sådan, vil dette med eet slag gøre Tyskland til den stærkeste militærmagt i Vesteuropa med den deraf følgende øgede tyske indflydelse på europæisk politik og verdenspolitik — med fare for naboerne og med fare for en ny verdenskrig, så meget mere som bagmændene for hele udviklingen er de samme som dem, der i sin tid førte Hitler til magten og udløste den anden verdenskrig, og så meget mere som de, der allerede er beskæftiget med de forberedende øvelser til opstilling af de tyske divisioner, er de samme generaler og officerer, der tjente Hitler så trofast og med så stor iver, så meget mere som flertallet af dem jo selv var overbeviste nazister og ikke kan formodes at have glemt eller afsvoret deres nazistiske anskuelser.

Der er i det danske memorandum af 1947 talt om, at afnazificeringen i Tyskland bør gennemføres således, at det bl. a. udelukkes, at ledende stillinger i tysk offentligt liv beklædes af tidligere aktive nazister. Ja, men denne forudsætning, som man gik ud fra i memorandummet, er desværre ikke sket fyldest; tværtimod møder man dem overalt i vesttysk offentlighed. Man møder dem i forbundsdagen, man møder dem i departementerne, hvor oprustningen forberedes, man møder dem som ungdomsledere og i alle mulige andre offentlige funktioner.

På samme måde er det gået med hensyn til Tysklands industri, hvorom det danske memorandum sagde, at naturligvis må

Tyskland have en fredsindustri, men den må ikke kunne omdannes til krigsindustri. Det er imidlertid i fuld gang eller vel allerede sket. Typisk er det i så henseende, at lederen af Kruppkoncernen, dr. Alfred Krupp, der i sin tid blev idømt 12 års fængsel som krigsforbryder, ikke alene forlængst er løsladt efter fælles ensidig beslutning af de tre vestmagter, men desuden i 1952 fik 660 millioner af sin konfiskerede formue tilbage og nu har herredømmet over sine tidligere krigsindustrielle virksomheder: Kruppfabrikkerne.

Man forsøger at forklare eller forsvare det, der er sket, og det, der er i gang, med, at det er en nødvendighed, for disse tyskere skal forsvare det svage og frygtsomme Vesteuropa. Det har selv Danmarks udenrigsminister sagt i sin nytårsudtalelse i år, hvori den højtærede udenrigsminister erklærer:

„Specielt for Danmarks vedkommende må det fremhæves, at en løsning af det tyske forsvarsspørgsmål synes at være en forudsætning for, at spørgsmålet om dækning af vor egen sydgrænse kan løses tilfredsstillende.“

Det burde være mere end fantastisk, at en dansk minister, ja, at overhovedet nogen dansk, kan tale om tyske divisioner som forudsætning for et forsvar af Danmarks grænser. Hvis man først får tyske divisioner opstillet i Sydslesvig og Holsten, eksisterer faren for Danmarks sydgrænse da for alvor. Jeg tror ikke, at den højtærede udenrigsminister har glemt, hvad der skete i de fem onde år; men jeg er klar over, at han ikke har villet og ikke vil drage læren af det — eller rettere sagt: han ønsker at gøre det stik modsatte af, hvad læren om de fem onde år påbyder. Der er han i god overensstemmelse med alle, som er i samme atlantiske båd — og ikke mindst med de uniformerede militarister herhjemme, som har en fornem talsmand i generalmajor Kragh.

Generalmajor Kragh har for ikke så længe siden — det var i december måned — givet dagspressen nogle oplysninger om sit syn på Danmarks forsvar, oplysninger, man kunne læse, tilsyneladende gengivet ordret efter generalens manuskript, i dagbladet for den 22. december 1953. Her gør generalmajor Erik Kragh, der vel må formenes at tale i overensstemmelse med regeringen, opmærksom på, at medens det for tre år siden